

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVOPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétón, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:

öt házasos petitor 5 krajcár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelent hirdetéseknek lemondás történet. Helyi hírek minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sorra 20 kr. Ezek a szerkesztő által vételre fel. — A hirdetések a szerkesztőségben és kiadói irodában. — Az elbocsátás a hirdetés teljes kiadását követően. — A lap az évi 12 számot tartalmazza. — A lap az évi 12 számot tartalmazza. — A lap az évi 12 számot tartalmazza.

Előfizetési feltételek:

helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . . . 10 frt.
Félévre . . . . . 6 frt.
Negyedévre . . . 4 frt. 50 kr.
Egy hóra . . . 1 frt.
Előfizethető helyben a kiadóhivatásban. **Kutasi Imre nyomdájában,** azután Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedésében, vidéken a postahivataloknál.

Debreczen, febr. 9.

Románia jajgatni kezd Oroszország majom-szeretetének szoros ölelgetésé alatt!

A román senatus óvat határozott intézkedni a garantia hatalmakhoz az iránt, hogy Oroszország Romániát szét darabolja, illetve Bessarabiát annectálja.

Romániának egyáltalán nem illik a csere. Mit kapna Bessarabiáért, melyet már sok tekintetben naturalisált?

Egy keskeny dunamelleki litorált, melyet Boigárország, bármely adandó kedvező alkalmattal vissza hódítani törekednek.

Ez a kárpótlás örökös casus belli gyanánt szerepel a keleten.

Románia megköszöni szépen az ilyen jutalmaztatást. Nem az ilyen reményének fejében áldozta föl legjobbjait vétér és az ország vagyonát és belbékéjét!

Különben a román valódi igények felől más oldalról még nem értesült Európa!

Azok, — úgy látszik — a congressus számára vannak fontartva és helyesen!

A congressusra szóló meghívást minden hatalom és Anglia is elfogadta.

A porta is meg fog hivatni, mi helyt a congressus programja megállapítottat.

Anglia a legnagyobb indignációval van eltelve Oroszország irányában.

Az angol parlamentben Derby lord kijelenté, hogy az oroszok a fegyverszünet dacára folyton nyomulnak előre Konstantinápoly felé.

Az oroszok a márvány tenger Seluri nevű kikötő hely előtt megjelenés, annak átadását követelték — mi dacára a török parancsnok óvatátételének meg is történt.

Oroszország nem állott el azon követeléstől sem, hogy a Caekmedje védelme a törökök által kiürítették és Csataldját megszállották.

Konstantinápoly ennek következtében védelmei nélkül megfosztottak és az oroszok csak 30 angol mérföldnyit távolban állanak Konstantinápolytól.

Sőt a „Morning Post” azon megdöbbenő hírt, — hogy az oroszok — bár nem egyesenes szent-pétervári parancs folytán — de csak úgy privát passióból — már be is vonultak az arany szarv városába — még most is fontartja.

Alig esetelhető azon ingerültség, mely az angol néphangulatot ily hírek és ennyi orosz perfidia hallattára megröhanta.

Hiában siet tiltakozni Gorcsakoff ezen föltevés ellen, hiában hangsúlyozó legújabb jegyzékében, hogy mindez koalíció, melyből egyetlen szó sem igaz.

A moskowitz politika eljárszottta John Bull honában minden szavahihibőségét.

A nép mindenütt és főleg Londonban tüntet. A muszkabarást Gladstone ablakait beverte és Beaconsfield lordot a parlamentbe irányult útjában a legnagyobb ovatóikkal kísérte.

A legszálalomonraméltóbb szerepet az egész keleti ügyben most a porta játssza.

A békekötés első pontjában Török- és Oroszország között a véd- és daczövetség egy nem lön megállapítva.

A porta egész rettenetességében kezd megismerni új keletű szövetségét, ki ugyancsak közel iparkodik hozzá térközni a testvéri ölelésre, de azért nem látszik lemondani akarni a római auguszusi diadalmeneteknek Konstantinápolyban leendő gyenge szinrehozataláról sem.

Azt hiszük azonban, hogy ha a portának deliriumában lehetnek is oly pillanatai, melyekben megígérte Oroszországnak, hogy Kelet Indiára való áthitovásai megtetéséhez a maga részéről az ázsiai mahomedanisust megvesztegete és Anglia ellenes áramlatúvátetele által hozzájáruland: ezen ígéreiteit a tapasztaltak után már ismét nagyon megbánta és a józan higgadtság politikai útjára tért, mert Európa soha sem fogja megtűrni, hogy a mahomedanisust orosz járszalagon vezetessék — legalább a Balkán félszigeten nem.

Bizony pedig a politikai hidegvérűsége ma európaszerre nagy szükség van, még azon esetben is, ha az orosz kuszálta keleti kérdés még más egyéült nem is (?) hanem csak a congressusai zöld asztalnál nyerne megoldást.

Rövid hírek. — Rudolf trónörökös tiszteletére gr. Münster német nagy költés is rendez táncvigalmat Londonban, melyre ezernél több meghívó küldött szét. — A halmi-kerületben György Endrét választották meg képviselőnek. — Az Antonelli-pörben hozott ítélet — bár még kihirdetve nincs — nem titok többé. Mint hírlík, Lambertini grófot elutasították s Antonelli Testvérei maradtak az örökösök. — A szlávok Eszéken újabbon több garázdaságot követtek el a magyar érzelmekek ellen. — Az új olasz király Umberto komolyan beteg; veszéles májaja van, s e miatt igen nagy az aggodalom a Quirinában.

Országgyűlés.

— A képviselőház ülése február 7 én. —

Ez ülésen a várnagyvitát Szongott Jakab kezdte meg egy rövid beszéddel, melynek egyik r ö n g y o s phrázisa a szélső baloldalon nagy tetszést aratott. Utána Lukács Béla következett, s szokása és természete ellenére röviden beszélt. — Kijelentette, hogy csak az önálló vánterület tartja ugyan czélshez vezetőnek, mindazáltal hajlandó a közös vánterületet is elfogadni, ha abban a szabad kereskedelmi irány jut érvényre. Z s e d é n y i a közös vánterület előnyeit vitatta s annak szükségét, hogy a pénzügyi vámkorrelációval segítsünk magunkon. — Molnár Antal a kormánytál malmára hajította a vizet. Erősen hangsúlyozta, hogy ha most Tisza Kálmán lenne az ellenzék vezére, semmiféle kormány nem volna ilyen rossz érzésűt kötni. E bököt az ellenzék megköszönte ugyan Molnárnak, de azon kijelentéssel, hogy „többet nem kérünk belőle.” L i c h t e n s t e i n J ó z s e f bár szakértő, e beszédből azonban még sem lehetett kiokoskodni, hogy vajon Lónyay határozati javaslatát pártolta-e, vagy pedig a Simonyi-Mudrony-fele különvélemény mellett foglalt állást. Ezután gr. Szontagh Pál szóltak még röviden a javaslat mellett.

A javaslat ellen még mintegy tizenkilenc szónok van felírva s így a vita nem egy-három ér véget.

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

A szerencse pillanata.

Írta: Hackländer F. W.

ELSŐ KÖTET.

I-56 fejezet,

mely unalmasan kezdődik.

Tapasztalta-e már valaha szerető és szeretett olvasóink, hogy mi az az unalom? Ha igen, úgy örövendünk rajta; ellenesben azonban rendkívül fájlalók, ha az elemek az ódókévé — mint valaki az unalmat nevezé — csak a mi revinkó ismerkedés meg. De ha már tudja is a nyájas olvasó, mit tesz unakozni, arra még nehezen volt magának fáradságot, hogy a dolgot alaposan tanulmányozza és részleteiben is megismerni tanulja. Pedig tényleglen sok válfaja van az unakozásnak! Itt van mindjárt az otthon sült unalom, a mely mellett magas kort érhet el az ember és meghízhatik; nagy ebédnek példál egy neme a csend-s érzék unalomnak szokta követni, mely jól esik és kellemes emésztésre vezet, a másik a nyugtalan unakozás, midon

valakire csupasz négy fal között kell várnunk; unalmunk aggodalmas, a mikor betegségünk a szobában marasztal, pedig künn minden virul már és illatoz, mi pedig — mint valami medve kálitjában — naponta négyedszázor is lelépjük szönyegünket jobbról-balra s azután balról-jobbra; gyilkolóvá is lehet az unalom, mely dühössé tesz és a legveszedelmesebb körjelenségekkel lép föl és az öklöknek görcsös összeszorulásától a legrettegetesebb dolgokig fokozódhatik. Értjük ana borzasztóan unalmas estélyt, a midon az utcán egy jó kövér, kedélyes hölgy ismerősünkkel találkozik, az utunkat állja és bírtott, szüngerő arczával, rit ránk mosolyog, míg azon ismeretlen hölgy, kit már a féltávozón keresztül áldottuk, egy-két szere csak pár lépésnyire tőlünk a sarkon megfordulva, vagy szemünk elől elútni, mi pedig a faképél maradtunk déh és fajdalom által hívó meredve létezik szelid unakozás is, melynek lengo szála útünkkel az álmódos országába; édes unalom ez, alkalmas arra, hogy rég tova tűnt szép napok emlékeit várszólódjannak ismét lelked elő. De ismerlek unalmat egyesben, kettőben, bármánban, egész társaságban is. Egy dúczt unalmas fickóval alaposan unakozhatol. Ez hármán, végre kettőben is böven unakozhattok; ezen kettősdiben való unakozás azonban, az állapotokhoz képest a legiszonyuból válhatik

IX-ik Pius

Febr. 7.

IX. Pius Sinigagliában, a római egyházi állam egyik kis városában, 1792. május 13-án született. A keresztnevében János-Mária nevet kapott. Szülei gróf Mastai-Peretti Jeromos és neje Solazzi Katalin voltak. A fiú-gyermekek közt János volt a legidjább, s katolikus életéről mondják, hogy a keresztelésén a rokonsok egyike ily látnoki szavakra fakadt: „Oh, mily nagy lesz egykoron e gyermek!”

Tíz éves korában Volterrába a piaristák iskolájába adták s ott hat évet töltött. Apja szerette volna, hogy a fiú katona legyen, de a fiuvál még 5 éves korában az a baleset történt, hogy játssza közben vízbe esett. Kimentették ugyan, de attól fogva nyavalyatoros lett. A betegség 1808-ban annyira elővette, hogy tanulmányait is kénytelen volt félbeszakítani. Mikor jobban lett, 1809-ben a volterrai püspök kezébe vette fel a kisebb egyházi rendek elsőjét. VII. Pius 1810-ben Rómába visszatért, az ifjú Mastai is Rómába ment, s folytatódt az a nemestestőrök közé felvételt, de egy ízben a nyavalyatoros épp az utcan érté utól, s e miatt nem vették fel. Sokan azt állítják, hogy az ifju gróf ez időben igen jó életet élt Rómában. — A katolikus életörk szerint azonban a pápa tanácsára elment a loretti szüzhöz könyörögni, hogy baján segítsen, s egyuttal elhatározta, hogy végleg a papi pályára lép. Folytatta papi tanulmányait, s 1819. ápril 10-én áldozásra szenteltetett. Ettől fogva beteg-éje is megszűnt.

Első hivatala az volt, — hogy a „Tata-Giovanni” nevű árvaház igazgatója lett. Négy év múlva egy katolikus missióval Chilibé, Dél-Amerikába ment, innét csak két év múlva, 1825-ben tért vissza ismét Rómába. Ekkor a Szt-Mihály-kórház előjárójává nevezteték ki, mely álsásban két évet töltött. — Már 1827. május 21-én azonban XII. Leo pápa spolei őrséget tette. XVI. Gregely pedig 1832-ben Imola püspöki székre helyezte át, mert az 1831-ki forradalomban részes Napoleon Lajos herceget hazánál elrejtette. Mastait ekkor gyanúsították a pápai udvarnál, hogy szabad eszmeknek hódol. A tény az, hogy házat nyitva tartotta minden rendű politikai egyéniségnek, s ez népszerűségét nagyon emelte.

1840-ben nevezte ki a pápa Mastai érseket bíbornokká. Ettől fogva mind élénkebb részt vett a politikai mozgalmakban. — XVI. Gregely 1846. június 1-én meghalt. A bíbornokok június 14-én gyűltek egybe a conclavóban, s a választás egyik vizsgálójának Mastai bíbornokot választották. Három szavazás eredmény nélkül volt. A negyedik szavazásán június 16-án délután 3 órakor 36-an szavaztak Mastaira, tehát kettővel többen, mint amennyi szükségese arra, hogy valaki pápává választassék. Högton erre az a 14 bíbornok is a választáshoz járult, kik előbb másokra adták szavazataikat. A szavazatokat részket kezekélt megasztak. A szavazatokat részket kezekélt megasztak. A szavazatokat részket kezekélt megasztak. A szavazatokat részket kezekélt megasztak.

Még a szabadevők is nagy reményekkel voltak IX. Pius pápasága iránt, s e reményekkel 1848-ig megfélemlí látszott, de a nép csakhamar belátta, hogy csalódott. November 16-án kiirtó a forradalom. Ostromolták a pápai palotát, s IX. Pius kénytelen volt kinevezni a nép által kivánt minisztereket, de azután kijelentette, hogy nem lép összekötetésbe az új kormányral, s a forradalom újból kiirtó. November 24-én IX. Pius Gaeta nevű napólyi várba menekült. A pápai államból köztársaság lett, míg a francziák IX. Piusot vissza nem helyezték, ki ezután 1850. ápril 12-én tartotta bevonalását Rómába.

A mi ettől fogva történt, az már ismeretesebb. Az olasz közszellem mindinkább érelte az egység eszméjét. Az olasz politikuskok nyitlan kimondották, hogy az egységnek Róma is alkotó részét kell, hogy képezze. 1860-ban IX. Pius elvesztette tartományai nagyobb részét a

Egy valakitől, ki tudhatta, arról értesültem, hogy megis a borzalmak netovábbja az, midon egy szerelmes pár már a menyegző előtt ejtetik meg az unalom által; ilyenkor az ifju rendszeren az időjárás felől beszélget, a leány pedig csúcsokere illesztgeti száját, orryukait kitégálnak, ezen mütét által iparkodván elpárlástolni, hogy bizony ő egyet ásthatnék.

De hábar megengedett is magunknak, hogy jelen történetünk az unalommal unalmasan kezdjük meg, távol legyen tőlünk annak mindjárt első fejezetét is, ezen lassan óló hatalom legrettegetesebb válfajával — egy unakozó szerelmestár leírásával — a mi, mellesleg legyen mondva talán későbbben megis előfordulhat — megkezdni. De minúnt egy elbeszélőnek mindig csak az igazságot kell pártolnia, belátva annak szomorú szélsőségességét, hogy történetének a melyet megírtunk, a váonak megfélemlő unalmassal kell kezdődnie, nem tehát egyebet, mint-bár szomorú szívvel — de mégis csak unalmasan kezdeni.

Es az a elhésző kedves olvasóim! — igen lejtő am a lelkismarteres elbeszélő nézve; mert fogalmad sincs arról, mennyire jól esik az írónak, ha kivont karddál, tánczó páriádján ülve, lobogó tollal és tintátjár szerle locogtatva vágthat neki a dolognak és kiálthatja a nagy közönység felé: Itt vagyunk mind ketten: történetem és én.

miért március 26-án kimondotta Victor Emaunuel a nagy excommunicationt. Tíz évvel utóbb elvesztette Rómát is, s azóta fogolynak tekintette magát a Vatikánban, melyet többé el nem hagyott.

Pápai ténykedéséi közül fel kell említenünk azt, hogy 1854. december 8-dikán dogmává emelte a szüz Mária szeplőtlen fogantatását. Tíz évvel utóbb 1864. decr. 8-dikán bocsátotta ki a híres syllabust, melyben 80 szám alatt ugyanannyi tévelyt van feljegyezve. Továbbá 1869-ben zsinatot hívott egybe a Vatikánba, mely kimondotta a pápai csalihatatlanságot. Egész pápasága alatt nyolcz jubileumot hirdettet, az utolsó tavaly júniusban püspöki jubileuma alkalmából.

Megírte Victor Emauel halálát is, s ez alkalommal szíve nemességének adta jelét. Kérdészködött a beteg király állapotáról, gyónatók küldött hozzá, s ezzel az excommunication hatályon kívül helyezte. A király az egyház vizagztalásaival halt meg. Ez a tény kétségkivül arra fogja birni a római népot, hogy engesztelőldve és tisztelettel állja körül IX. Pius az utolsó pápa-király ravatálát.

IX. Pius hullt teste körül ez órákban már folynak a gyászos szertartások, s közel van a behalszamosz pillanata. Jegyezzük ide az alkalomból a pápa halálával járn szokott egyházi szertartásokat.

A mint a pápa átadta lelkét az öröklétekné, rögtön értesítik arról a bíbornok camerlengot, ki violaszín-ruhában azonnal megjelent a holtestnél, fekete gyász viselő kamaraklerikusokkal. A camerlengo a halottas ágyhoz lép s harsány hangon háromszor néven szólítja az elköltözött, Midőn fejeletet nem kapván, a pápa haláláról meggyőződött, az apostoli jegyző által jegyzőkönyvet vétet fel a pápa haláláról. Ennek aláírása után a camerlengo a pápa fókamarásától visszaköveteli azon aranyból készült halászyűrűt, melyet a veres viaszszal kibocsátott breveknek kiadásánál pecsétnyomulón használt. Az alkalozást pedig átadja azon bilyegzőket, melyekkel a pápai bullák és dispensációk szoktak megpecsételtetni. Azelőtt, midőn a pápa még az egyházi állam unakodója volt, a camerlengo a város kapui, a más főbb helyek, nevezetesen az anyagválár első őrségét küldött el a városban minden mozgalom elfojtására; azután harangzúgás közt kocsin bejárta a várost, azt, mint ideiglenes kormányzó, bírtokába vétén.

A pápa rokoni s házi családja, halála után elhagyják a pápai palotát, melyet a camerlengo letárl mellett átvész. Az egyházi törvényeszerűket szünetelt tartanak, csak a főpöntenárius és camerlengo folytatja működését.

Másnap az elhunyt pápa holtestét átadják a Péter templom kapujainak, kik azt a boncolás után behalszamoszák, a minék 24 órával halála után kell megtörténnie. Erre a holtestet a palota egy előcsarnokában, vörös gallérral és vörös kalapban. Testörök, papok, barátok képezik kíséretét. A holtestet először a sextini kápolnába viszik s itt a teljes pápai ornátusba öltöztetik. Csak másnap viszik át a Péter templomba.

Mielőtt ez megtörténne, a bíbornok és a vatikán papjal a sextini kápolnába gyűlnek isteni tiszteletre, mely alkalommal a holtestet szentelt vízzel meglocsolják. A Péter templomban e szentartás ismétlődik. Itt a holtestet az oltári szentész kápolnájában, mely rostélyal van elzárva, helyezik el, — úgy hogy lábai a rostélyon kiálhassanak, hogy az ájtatos hívők megcsókölhassák.

A harmadik nap estéjén a bíbornokok a

Ez esetben talán ilyetenképen foghatnék történetem megírásához: „Homályos nyári este vala. Az ég, mely a világos éjek egyikét látszott igényi, sűrű fátyollal volt bevonva; nemcsak a távol láthatáron cikáztak villámok, hanem az ifju Borjubőrfaivi Borju báró arcán is, ki stb. stb. — Ált legyen már most ez a derek ifju vára egyik ablakánál vagy támaszkodott legyen bár, egy bukifához támaszkodva, mi róma más anyit tudnánk, hogy szép ábrátatának mozgékonyasága azon képességgel vala-fuolnázva, hogy idegen benyomásokat is viszatükrözhetett.

Ha meg volna engedve így is keller volna történelmünk megkezdni: „A hársó felé, mely rőtösen tengezködött hogy várt, fölött, egy elegáns ur hirtel gergott. A harsó ülé fiatal, szép, szöke futású férfi valódi vanna szivarjának füstjét végtelen grónyörrel eresztegette maga elő. A szöke fodros füstföleg leöbb-fölebb szállyogva a léghen az épen kelő nap sugarába utközve, általuk megaragyozottak.

Szép kikezdés lenne ez is: „Ezer millió menyörgős menyököl kiálta Sperbach hadnagy, midőn korán reggel álmalból ocsudvalélmaggyobb re. úietére észrevéte, hogy ezrede kivonalását immár elaludta.” Vagy egy ilyenforma: „Anyám” szólt meg Louise.

A hajtvóvadászat.

(Vége)

A vadászat befejezett nagy vígan és még éhesebben térnek a csiribors csárdához, hol az eljett vadak már ekkorra sorba nyújtóztatva várják következő sorsukat. Ezt mindenki megnézi, addig le se teszi a puskáját, rendre gyönyörködteti rajta szemét, a sor egyik végétől a másikig azután a másikól az egyikig; pontosan konstalálva, hogy hány esett. De azért iyezéskiz is mielőbb bejutni a csiribors iövözökhá, hogy a hosszú asztal mellett párolg gulyasoshuszhoz jó helyet is kapjon, mert a későn jövők kiszorulhatnak a pitvarba. Ujra előkerülnek a kulacsok,

„Mi az édes gyermekem? kérdi az anya.
„Már megint nem láttam őt a színházban.”
A mama egy könnyű sobajt iparkodott elfojtani.
„Es még a sétáterem sem.”
„Tálan nem vetted észre.”
„Anyám, a szerelmemek sólyomszeme van.”
„Tudja az isten, gyermekem.”
„De még nem is lovagolt el!”
„Kedves Testvérem!”

„Lengyelország nincs még veszve” — kettős vigasz az anya és leánya személt kedélyére.
— Mindert, nyájas olvasó, vagy legalább cher hasonlót jelen ígaz történetünk elején mi is mondhattunk volna. De távol legyen tőlünk a szándék, tégey ilyenképen megvesztetőni akarunk — vagyis történetünk ennyire nem illő módon megkezdni.
(Folyt. köv.)

négyesleges üvegek és van írás quantum sa-
tis — egész addig, míg el nem kiáltják, hogy
liczítálnak!

Ekkor van a legnagyobb sürgés-forgás,
de azért ne tessék hinni, hogy valami „ár-
verési intézetről” lesz itt szó.

Minden vadász kap egy vagy két nyulat,
a mi ezenfelül marad, az a vadász-társulat
hasznára elárvereztetik. Oda áll egy barsány
hangu ezimora, a kit már mindenki ismer
arról, hogy lefűlte az angolt, mert nemcsak
kabátot csinál a plaidjéből, hanem nadrágot
is; aztán meg arról, hogy nagyon jól tud
valamit ellicizálni. — Ugy rászó a vadászokra
egy-egy nyulat, hogy a jámbor kettőt is lö-
hegye rajta a Göllt uram garadásán, de azért
mindegy — van nagy kapzsikás.

A licitálás végén már be vannak fogva
a lovak s a compánia legnagyobb része sze-
kére kap, toronyiránt igyekszik elérni a vá-
rost, hogy mielőtt még késő este lenne már,
beülhessen a meleg kályha mellé s ott csal-
dája körében bóbiskolhasson — míg le nem
feksziknek.

Tudni való, hogy nincs unalmasabb por-
téka, mint a vadász hazatérte után; mogor-
ván bámulja maga előtt nagy csizmáit...
Hej nagy áldozat volna neki megtenni a más
kedvéért azt a reggeltől estig való fáradságot,
mi úgy kimeríti!

Nehányan azonban csak éjfél után indul-
nak hazafelé nagy dalolva, és nem sokat ret-
tege a feldőléstől. Hanem hogy miért van
ezek közül kettő-háromnak több bankó a tár-
czájában, mint a reggeli kijövetelkor volt,
ot hatnak pedig kevesebb? azt már csak az
tudná megmondani, a ki a borivőzobában a
suton kucorgott — és csak annyit hallott
néha, hogy... be szerőt hatos!...
Ez teszi be az ajtót. D.

jutalomjátéka alkalmazásból 1878. febr. 9. kén.

Született volna holdgömb hazában,
Hol érdemeknek kedvesebb az ég:
Dicsőségnek fényes ragyogása
Egy féltágra elsugaraznak. P. 6161.

Bár a természet lombtan, kihálva
S fölötte gyzos, végtelen lepel:

E némaságban és a gyászban ám ó
Azért ma vélnék téged ünnepe!
Virága, fénye itt van, itt szívünkbe!
Itt illatozik, itten ég, lobog;
Elhoztuk azt, hogy e nagy pillanatba!
Fölékesítjük véle homlokod.

Oly ritkán érte gyermekét a kor meg,
Bár annyi szepet és dicsőt mivel!
S míg érte küzd, oly keveset törődik
Verejtékével és küzdelmivel...
S a küzdő küzd nem érte, félre érte,
Mosolyga futja a rögs útát,
Nem kérde: lesz-e és mi lesz jutalma?
Az ő jutalma: tiszta öntudat.

Légy üdvözölve ünnepeid művésznő,
Elismerésünk, hálaunk ime vedd:
Nemes küzdeled mindnyájan megértjük
S szeretve, büszkén említiük neved.
Művészetednek leköti varázsa
Már rég tehozad bilincselve tart;
Ideje, hogy leröjök tartozásunk;
S neked szenteljük ezt a gyöngy dalt.

Egyöngy dalt; hajh!... mert egyöngy dalt!
Mi más jutalmat, hidd nem adhatunk...
Nincs aranyunk, se bitorunk, se kincsünk,
Csak szeretetünk és hódolatunk;
Nem tehetünk mi koránt fejre,
Melyet e homlok úgy megérdemel:
De szeretetünk hódoló szívünkben
Fényes nevednek pantheont emel!

Dengi János.

Napi hírek.

— Felhívás. A kisebb polgári pe-
res ügyekben való eljárásról szóló 1877.
XXII. t. cikk a jelen évi mártius hó
1-ső napjával életbe lépven, s azzal
együtt a városi „béké”, illetve közsé-
gi bíróságnak is működését

megkellendően kezdeni; óhajtáná a vá-
rosi hatóság e két bírói tisztséget az ide-
zett törvény 3. §-a értelmében egyesít-
ve egy vagy több tekintetben alkal-
mas s ugy a közbizalomnak, mint a
reál néző bírói teendőknél megfelelő
egyénre ruházni, illetőleg ruháztatni;
annál fogva felhívatnak mindazok, kik
az említett béke s községi bíróság gyako-
rlására magokban kedvet éreznek, s
arra a törvényben előirt képességgel

birnak, hogy f. 6. február hó 10. nap-
jáig polgármester urnál képességi bizo-
nyítványaik felmutatása mellett jelent-
kezzenek. — Kelt Debreczenben 1878.
február hó 4-én. A városi tanács.

— A debreczeni korcsolyázó-egylet elha-
lasztott verseny-ünnepe holnap, azaz febr.
10-én d. u. megtartatik, mely falargazok és
szinlapok által is hirdetve van, ugyanez alkal-
lommal a feldiszített jégpálya a megjelenendő
nagy közönséggel a verseny indulás előtt ügyes
fényképezéssel Gonyó és Egyé által lefénké-
peztetni fog. Az egyleti tagok figyelmézetnek,
hogy ezen minőségüket, igazoló jegyeiket, —
vagy jelvényeiket magukhoz vegyék, nehogy
belepti jegyet váltani köteleztessenek. Kedve-
zötlen idő esetében az ünnepegy elmaradása a
diszidáló bevétele által fog jelezettni. A ver-
sény tartama alatt Oláh Józsi zenekara fogja
gyönyörködtetni a nagy közönséget.

— Az athletikai club és tornaegylet hol-
nap d. e. 10 órákor a főiskolai tornateremben
vegyes választmányi gyűlést tart, mire felhív-
juk az illetők figyelmét.

— Megyel közgazgatási bizottsági ülés
tartatik hetfőn délelőtt a megyeházánál.

— Figyelmeztetés. A f. hó 20-kán tar-
tandó korcsolyabárra a meghívók már mind
szétküldtetek; mindazok, kik a meghívót akár
postai kezelési hiba, akár más véletlen körülmé-
ny folytán meg nem kapták, s erre igényt
tartanak, e tekintetben Ferenczy Lajos (i. sz.
Anna-utca 2262. sz. a Varga Ferencz ur
házában) főrendezőhöz fordulni sziveskedjenek.
A rendezőség. Felhívjuk részünkről mi is a
közönség figyelmét — ez igen fényesen
igérekző mulatságra annálval is inkább, mert
a mostani válságos időben könnyen megtör-
ténhetik hogy ez lesz utolsó szórakozása a
különbben is legnagyobb részt katonai köte-
lezettség alatt álló hatóságunknak.

— A f. hó 15-én kezdődő sorozás tárgya-
ban a városi tanács által kiadott hirdetményt
lapunk hetfői számban részletesen közölni
fogjuk.

— Elkészíndett farkas. Csütörtökön
este 5 órában érdekes látvány vonult ke-
resztül piac- és hatvanutcán. Egy szénás
szeker tetőjén két fülénél fogva tartott Sipos
József uram egy nagy ordas farkast, melyet
hátul farkánál fogva egy síheder is segített
tartani. A szekerrel egész csoportja kísérte
a szénás bámulót, kiket Sipos uram, a nagy
lurkó — sokszor meg tudott ijeszteni, kétség-
beesett képpel kiáltva a furra, hogy tartsa
erősebben az ordas farkát, mert ő így nem
bírja tovább tartani s leereszt a szénás sze-
kérrel. No aztán volt ilyenkor láma és szét-

futás. Az okosabbak azonban megértették a
tréfát s látták, hogy nem eleven már az a
farkas; hazáig kísérték tehát Sipos urat
kis-hatvanutczai legvégű házához, s megnézték
közlebből is, a már dögöve is annyi rettegést
okozott farkast. Sipos uram így adja elő az
ordas halálának szomorú történetét: Kimentek
szombaton a Bánkra a Tóth Györgyné kaszá-
lójába egy szekér szénáért, a hol ő egy kis
nadasban Ménes Jánossal együtt a télen vagy
hatvan kéve nádat vágott, meg akarta tehát
nézni pajtsával, hogy lehetne a magas hóval
borított nagy szombokok közül a nádat kihuzni.
Mig a szombok közt botorkáltak, két nyul is
felugrott előlük s ök egyet-egyet kurjantottak,
s nagyon néztek utánuk. De most egyszerre
visszahökkenek, mert nem egy füles, hanem
egy ordas féreg meresztli rájuk szeméit a
szombok közül; visszavonulnak tehát egy fá-
hoz s annak vetve hátukat, utasítást adnak
egymásnak, — hogy ha rájuk rohan a farkas,
egyik a vasvillával, másik a nádvágóval mit
tegen s így várják a támadást. De csodák
csodája! a farkas nem támad, sőt nem is mozdul,
csak farkaszemet néz velök. Tehát ök
lesznek támadók; óvakodva közelebb-közelebb
mennek a farkashoz és szerencsésen agyonütik.
A farkas bim, jól ki van öve, de a lehető
legsoványabb, s nagyon lehet a Sipos uram
véleménye, hogy az éhség miatt kénszere-
dett el, mert most oly nagy a hó, hogy semmi-
föleg állat nem leget kiunt s a farkas még
egeret sem kap. Már gyermekkorában látott
Sipos uram egy ilyen éhség miatt elkényze-
redett farkast, melyet Sámsonon tul, midőn a
savósüti erdőről fát hoztak, az utfélen éppen
az ő apja ütött agyon, s melynek a gyomrá-
ban nem találtak egyebet, mint egynehány
füszálát és egy kis faszeget, mely tengelyvég-
ből eshetett ki, miután kenőcsös volt. Ezt a
szomorú veget ért farkast, a gymnasium VI-ik
osztály tanulóit vették meg 6 frton a főiskolai
múzeum számára. A farkas sulya 26 és fél
kiló, mintegy 47 font.

— Elkészít a tojással. Schwarzenberg Ida
hercegnőnek már 21 év óta van egy vörös
kakaduja, melyet eddig himnek tartottak. Ez
a kakadu tehát a múlt hónapban, miután 24
órán át betegnek mutatta magát, egy teljesen
kifejlődött tojást tojt. A tojást öszetörve ta-
lálják meg a madár kalitájában s így közelebb-
ről megvizsgálni nem lehet. Az eset, hogy
egy fogoly papagálynak huszonegy évi fogság
után jusson a tolyás eszébe, mindenesetre oly
ritka hogy megérdemli a följegyzést.

— A porosz miniszterek fátylatáncza.
Egy berlini lap írja: A porosz miniszterek
funkcióihoz tartozik tudvalevőleg eljárni a fá-
tylatánczot a királyi ház menyegzői alkalmával.
Mint hogy ez a miniszterekre néve kissé rend-
kívüli munka, előbb természetesen bele kell
gyakorlatlanítani. Ez a bekövetkező kettős me-
nyegzőre már meg is történt s tegnap (február
4-én) volt az ősi tánczok első próbálóa-
dása. A próbán jelen voltak a császár, a
trónörökös és családja. Hülsen főintendáns és
graf Redern főkamrás. Mindenesetre érdekes
látvány lehetett.

— Színházi hír. Holnap vasárnap „A
Gyűrűs zsidó leánya” című népszíni-
művet mutatja fel a színpadunkra Grünwald Józseftől.

— A „Vasárnapi Ujság” február 3-iki
száma következő tartalommal jelent meg: Az
olasz király temetése (képpel); 1. A ravatali
a Quirinali svájci termében; 2. A gyászmenet
megérkezése a Pantheonhoz). — „Nyugalom-
vágy” költemény Pósa Lajostól. — „Pusztai
találkozás” eredeti elbeszélés Baksvay Sándor-
tól. — „Esenegés a Béke szobránál” (képpel).
— „A madarak indulatossága”. — „Az orosz
manó”. — Társadalmi kép az orosz fővárosból.
Közlí Belényesi Gábor. — Szilgietzi emlékek
(képpel és Szilgietzi kézirataival). — „A mag-
yar hirlapiradalom 1878-ban”. Id. Szinyeyi
Józseftől. — „A Duna áradása”. — Iradalom
és művészet, stb. rendezet hetrovatok.

A Debreczeni E. eredeti táviratai.

London, febr. 9. A tegnapi alsó
házi ülésen a kormány által kért hitel 328
szóval 124 ellenében megszavaztatott.
Az eredmény viharos tetszéssel lón
fogadva.

Felelős szerkesztő: Szabó Antal.

H I R D E T E S E K.

SZEPESY ANTAL

városház alatti diszárú kereskedésében
ajánlatnak:

Finom báli legyezők, virágescorok tartók, prágai glacee
keztük 3, 5, 7 gombbal.

Női ékszeresek, Chemiset gomb garnitúrák, karpereczek, fülbe-
valók, medaillonok, Chignonfésűk.

Illatszerek: hajolajok, rizspor és pipere szappanok.

Muffszinórok, ruha uszályfogók, szarvasbőr keztük.

Korcsolyák Halifax, patent és közönséges felcsatoló fajok.

Szoba lámpák, szalon csillárok egész választékban kerek
és lapos égővel.

Szoba szőnyegek, coous lábtörölők, ágtyakarók.

Fatartó kosarak, kályha előtét, tüzelő garnitúrák, kályha
ellenzők, coaks tartók.

Lefauchaux és Lancaster fegyvertöltények, vadászszerelevé-
nyek, angol nyergesek és lovagszerszámok.

Raktára:

az Adler-féle tajtpipák, szivar-
szipkák és borostyán árúknak.

Raktára:

Hermann bécsi gyár chinaezüst
összes háztartási és kiházasi-
tási készítményeknek.

Raktára:

a szobóki Márványgyár készítményeinek.

„Első emlékkő-raktár” DEBRECZENBEN.

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy saját házam
alatt már 20 év óta s utóbbi időben „Boros Sándor és társa” cég
alatt lenálló márvány-tízletemet, jövőre

„Első emlékkő-raktár Debreczenben”
cég alatt továbbra is fentartom; sőt azt jövőre saját felelősségem
mellett nagyobb mérvben kifejleszteni, mindennemű bel- és kül-
földi márvány-emlékekkel felszerelni óhajtom, hogy a n. é. közön-
ség kívánalmának kellően megfelelhessenek; valamint minden, ez
üzletre tartozó vállalatokat felelősség mellett elvállalok.

Egyszersmind kívánom tudomására juttatni a n. é. közönség-
nek, hogy volt üzletvezetőm Boros Sándor ur márvány üzle-
temből kilépven — minden további viszony köztünk megszünt.
Midőn ezeket tudomására juttatom a n. é. közönségnek: üz-
letem iránt eddig tanusított bizalmáért a legőszintűbb köszönet-
met nyilvánítom, s jövőre is nagybecsű bizalmukat kérve
tisztelettel maradtam:

(46) 2—3

VECSEY IMRE

Dr. Plenk A. Anticarrhalicuma
a nyákhártya mindennemű hurjtja
ellen.

Ez a tudományos alapon készített
thea a leghasznosabb füvek és gyö-
kökből összegyűjtött és a gége, légcső,
hörög, tüdő, gyomor és belek min-
denemű hurutos megbetegedése ellen,
csodaszzerű hatású bir, továbbá a huy-
hólyag, méh hüvely hurutai ellen és
egyáltalában véti-zítólag hat. Fölöle-
gesnek tartjuk a dicsőő bizonyítvá-
nyok felsorolását, mert bárki rövid idő
alatt biztos hatásáról meggyőződhetik.
4 vagy 6 heti használata rendszeren elég-
séges a még már megavult betegségek
ellen is. (40) 3—12
Nagy csomag ára 80 kr. kicsi 40 kr.

Kapható Debreczenben: Rotschnek V.
Emil gyógyszerárban.

Mattoni

Budai-király-keserü vize

a hazai és külföldi legelső orvosi tekin-
télyek által a legmelegebben ajánlatik
a már megrögzött székszorulás és min-
den abból származható betegségek ellen,
a nélkül, hogy annak folytonos használá-
ta is valami kellemetlen utóhatást
szálljon.

Mattoni és Wille es. kir. udvari
szállító, a budai, Deák, Henrik, Széche-
nyi, Hunyady Mátyás, Hildegard és Ist-
ván források tulajdonosa.

Budapest, Dorottya-utca 6-ik sz. a.

Raktárak Debreczenben:

Berghofer István, Csanak Józ-
sef, Rickl József, Raics Lajos
és Geréby Fülöp kereskedéseikben.

(53) 1—9

Eladó ház.

Nagyhatvanutca elején, kismester-
utczára néző 1099. sz. Valics Antal-
féle ház bel- és kültelkével együtt, —
szabad kézből, előnyös feltételek alatt
eladó. — Ertekezhetni felőle csapó-
utca 361. szám alatt lakó ügyvéd Nagy
Ferenczel.

(50) 3—3

Valódi amerikai Halifax korcsolyák.

ORMÓS FERENCZ

norinbergi és diszárú fióküzlete Bécsből

Debreczenben, a fűpiacón, Scheer Bernát ur házában a Bika
sál lodóval szemben.

Ajánlja dusan berendezett raktárát.

Vadászati és védő czikkok: Percusion, Lefauchaux, Lancaster
és Flobert fegyverek, töltények, tölténytáskák és övek, revolverek,
pisztolyok, hozzávaló töltények és táskák.

Lovaglásra: angol disznóbor nyergesek, kantárok, izasztók, za-
bolák, kengyelvasak, sarkantyúk, lovagló vesszők, botok és ostarok,
valódi angol nyergeszappan.

Utazáshoz: bőr, vászon és fa öndök, táskák, toillethez berende-
zett cassetek és táskák, Plaid szijak, gummi köpenyek.

Háztartáshoz: asztalkések, fa, csont, szaru, alpacca, és alpacca
ezüst nyéllel, britaniaérez, pakfong, alpacca és alpacca ezüst kanalak,
eczet, olaj és vajtartók, cukorvágók és szelenczók, theafőzők, kannák,
kávéfőző gépek, kávéőrök, gyorsforralók, husvágó és kolbászcsináló
gépek, fa pih, britania érez- és alpacca-tálcák, asztali gyertyatartók,
réz, vas, bronz, britania, érez, pakfong, alpacca, és alpacca ezüstből,
R. D. it mar-féle asztali és függő petroleum lámpák, madárkaliczák,
virágasztalok, sodaviz gépek.

Toillethez: fésűk, fog, köröm, haj és ruhakéfék, szappanok, fog-
pép és porok, valódi kölnivíz és illat-zerek.

Báli legyezők, ékszeresek, virágescorok-tartók, legyező szinórok.

Különbféle diszárú vas, bronz, fa, porcellán, maché és bőrből.

Optikai czikkok: orrcsüptők, szemüvegek, Lorguettek, táv és
színházi látcsövek, barometrum, hőmérők, szesz, cukor, bor, sör,
eczetmérők, vízmértékek.

Férfi ék gyermek kalapok és sipkák, keztük, esőernyők, séta-
botok, tajték pipák szivar szipkák, zsebkések, pénz és szivartárcák,
dohányvágó gépek. — Gyermek játékok.

Korcsolyák valódi amerikai Halifax és másféle szerk ezettek, —
s legjutányosabb határozott árak mellett.

Srófos és szijas korcsolyák nagy választékban.

Értesítés.

Van szerencsém a nagyérdemű köz-
önséget tisztelettel értesíteni, miszerint
lakásomat a fűpiacón t. Vecsey Imre
ur házába tettem át, s mindenféle kö-
mives és ács munkákat, valamint tervek
a legjutányosabb árért és leggyorsab-
ban készítek.

Magamat a nagyérdemű közönség
beesés pártfogásába ajánlva vagyok
Debreczen, febr. 9 én

tisztelettel

Tóth Béla

építész,

(54.) 1—1. fűpiacz, Vecsey-ház.

Hirdetmény.

A székelyhídi uradalomhoz tartozó
Székelyhíd községben gyakorolható pi-
acz vámszedési jog és egy a fűtőczan
levő bolthelyiség zártajánlatok útján
három egymástán következő évekre
haszonbérbe kiadó, az ajánlatok foló
évi mártius hó 1-ső napjáig alulirothoz
beadandók.

Székelyhíd, febr. hó 3-án 1878.

Marsó Gyula,

uradalmi számtartó.

(51) 2—3